

หลวงพ่อโต วัดวิหารทอง จ.ชัยนาท ผู้เป็นตั้งสหธรรมิกของหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า

การที่พระเถราจารย์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบสมัยโบราณ สามารถอธิษฐานจิตปลุกเสกพระเครื่องและรางของขลังได้เปี่ยมล้นซึ่งพลานุภาพเป็นเพราะอำนาจจิตที่ท่านได้ฝึกฝนมาจนชำนาญเป็นอย่างดี(ไม่เหมือนเช่นในปัจจุบันที่ต้องอาศัยอักขระเลขยันต์ต่างๆ ถาถมไปเป็นจำนวนมากเพื่อให้แลดูขลัง) โดยเฉพาะวิชาการตั้งธาตุทั้งสี่ อันมี “ดิน น้ำ ลม ไฟ” แต่โบราณเรียกว่ามหาภูตทั้ง 4 ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญและเป็นบ่อเกิดแห่งอำนาจจิตและอิทธิฤทธิ์ทางใจ สำหรับการสำเร็จวิชาชั้นสูงนั้นเรียกว่า มายาการ คือความสามารถในการใช้อำนาจเหนือธรรมชาติ บังคบให้สิ่งทั้งหลายเป็นไปตามที่ตนต้องการ เช่น สามารถเสกใบมะขามให้เป็นต่อเป็นแตน เสกหัวปลีให้เป็นกระต่าย ผูกหุ่นหญ้าหุ่นพยนต์ให้มีชีวิตเคลื่อนไหวตามใจที่เราต้องการสารพัด หรือการเสกทรายให้เป็นน้ำฯลฯ อันเป็นศาสตร์ที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอำนาจจิตจากธาตุทั้งสิ้น สำหรับหนึ่งในสำนักที่เกรียงไกรในวงการพุทธาคมนี้ ต้องยกให้สำนักวัดปากคลองมะขามเฒ่า จ.ชัยนาท ให้เป็นหนึ่งในนั้น ซึ่งในฉบับนี้จึงขอนำเรื่องราวของศิษย์ยุคเก่าในสำนักวัดปากคลองมะขามเฒ่ามาแนะนำให้ท่านผู้อ่านรู้จัก นั่นคือ “หลวงพ่อโต วัดวิหารทอง จ.ชัยนาท”

หลวงพ่อโต ท่านเกิดเมื่อปี พ.ศ.2401 ที่ตำบลดงคอน อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท โยมบิดาของท่านชื่อเงิน โยมมารดาของท่านชื่อปุ้น เมื่อท่านอายุได้ 7 ขวบ ได้บรรพชาเป็นสามเณร และอุปสมบทที่วัดท่าทวน อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท เมื่ออายุได้ 20 ปีบริบูรณ์ โดยมีพระอาจารย์อ่วมเป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่ออุปสมบทแล้วท่านได้เดินทางมาศึกษาบาลีที่วัดจักรวรรดิ กรุงเทพมหานคร ต่อมาภายหลังจึงได้กลับมาจำพรรษาอยู่ที่วัดวิหารทอง อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ระหว่างนี้ท่านก็ได้ศึกษาวิปัสสนากรรมฐานและวิทยาคมกับพระอุปัชฌาย์อ่วม วัดท่าทวน และหลวงพ่อเฒ่า(ปั้น) วัดค้างคาว ท่านทั้งสองเป็นสหธรรมิกของหลวงปู่ศุขแต่มีความอาวุโสกว่ามาก คนโบราณเล่าหลวงพ่อเฒ่า(ปั้น) ท่านนี้เป็นผู้วิเศษจุดเทียนเดินใต้น้ำมาหาหลวงปู่ศุขได้โดยที่เทียนไม่ดับ จีวรไม่เปียก ผ้ายันต์อาฬาวกยักษ์ของท่านตัดขายกันตัวอักขระละร้อยบาทตั้งแต่ยุคทองบาทละไม่ถึงสี่พัน นอกจากนี้หลวงพ่อโตท่านยังมาต่อวิชาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่าอีกด้วย (จะเรียกว่าเป็นศิษย์ยังแทบไม่ได้เพราะแก่อ่อนกว่ากันไม่กี่ปี ควรเรียกว่าศิษย์ผู้น้องเสียมากกว่า) หลังจากที่หลวงพ่อเมฆ เจ้าอาวาสวัดวิหารทองมรณภาพ ชาวบ้านต่างพร้อมใจกันนิมนต์หลวงพ่อโตขึ้นเป็นเจ้าอาวาสสืบแทนต่อมา

หลังจากที่ท่านได้เป็นเจ้าอาวาสแล้ว ท่านก็ได้บูรณปฏิสังขรณ์ และพัฒนาวัดวิหารทองและวัดวาอารามในเขตนั้นให้มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอนัมาก โดยท่านเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้านในการสร้างเสนาสนะต่างๆ อาทิ มณฑปและพระพุทธบาทจำลองภายในวัดวิหารทอง สร้างศาลาการเปรียญวัดบ้านเชี่ยน สร้างพระอุโบสถ วิหาร หอประชุม และศาลาการเปรียญวัดดงคอน สร้างศาลาการเปรียญวัดสระแก้ว สร้างศาลาการเปรียญวัดนก สร้างศาลาการเปรียญวัดบางขุด สร้างศาลาการเปรียญวัดท่าโบสถ์ สร้างศาลาการเปรียญวัดมหาธาตุ สร้างศาลาการเปรียญวัดกำแพง สร้างศาลาการเปรียญวัดสระไม้แดง เป็นต้น

หลวงพ่อโตท่านเริ่มสร้างวัตถุมงคลเป็นครั้งแรกเมื่อราวปี พ.ศ.2457 โดยสร้างเป็นพระพุทธลีลาบนบัวสองชั้น เนื้อชินตะกั่ว ด้านหลังเรียบ โดยมากมักจะจารอักขระตัวนะแบบต่างๆ ไว้แทบทุกองค์ นอกจากนี้ท่านยังสร้างพระพุทธรูปปางนั่งสมาธิ พิมพ์เล็บมือด้านหลังเรียบ และมักจารอักขระขอมไว้เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นก็มีพระพุทธพิมพ์เสมาและแบบต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก เชื่อกันว่าพระเนื้อตะกั่วของหลวงพ่อโตนั้น ท่านได้นำเนื้อชนวนตะกั่วที่เหลือจากการสร้างพระเครื่องของหลวงปู่ศุขมาหลอมผสมเป็นชนวนด้วย และยังได้นิมนต์หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า